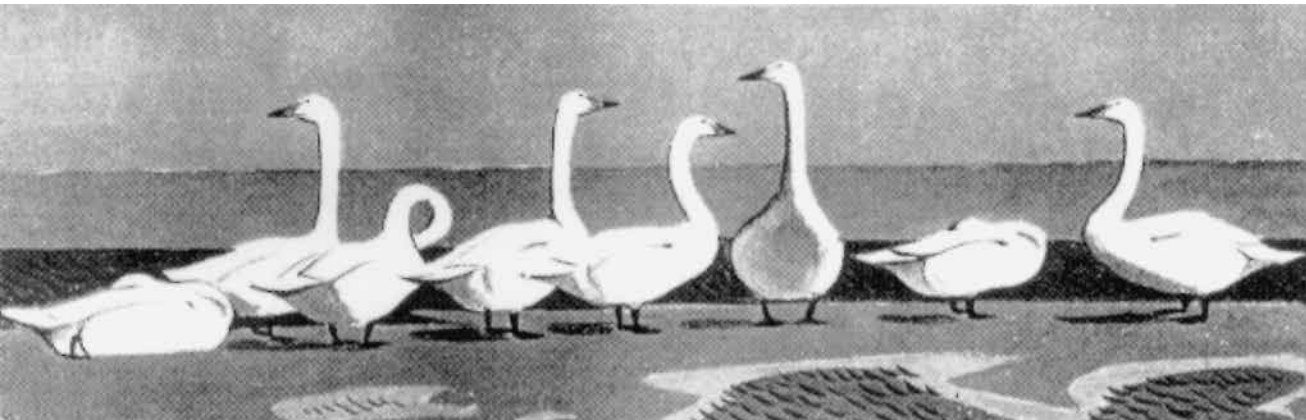

Haveristen sukuseura ry:n
jäsenlehti n:o 45

Sisällysluettelo:

Tervetuloa Kuhmoon.....	1
Puheenjohtajan palsta	2
Sukukokous 18.-17.6.2006.....	4
Hotelli Kalevala.....	6
Kuhmo-talo	7
Huomio huomio	8
Tiesittekö että	9
Marssilauluun uusia sanoja	10
Pikkupojan sotamuistoja.....	11
Se jännä juttu.....	16
Kokouskutsu/esityslista	17
Toimintakertomus 2005	18
Tuloslaskelma ja Tase 2005	20
Toimintasuunnitelma 2006.....	22
Talousarvioehdotus 2006.....	23
Mestarin aamurukous.....	24

TERVETULOA KUHMOON

Kuva: Anne Väättäinen

Kuhmolaisille on suuri kunnia saada vieraakseen Haverisen sukuseuran juhlakokousedustajat. Kaupungin ja omasta puolestani haluan lämpimästi onnitella kaksikymmenvuotiasta sukuseuraa.

Toivon, että itäsuomalainen vieraanvaraisuus tuottaa iloa rakkaan harrastuksen pariin kokoontuneille. Kuhmossa riittää rauhaa. Puolen miljoonan hehtaarin alueella asustaa 10 250 asukasta, joista 70 % erämaakaupungin keskustassa.

Jos aikaa jää, Kuhmo tarjoaa upeat mahdollisuudet esimerkiksi koskikalastukseen, jopa kaupungin keskustassa. Karhukojuille pääsee tarkkailemaan metsiämme kuninkaitten elämää. Uusi, viime kesänä avattu luontokeskus Petola antaa tilaisuuden tutustua suurpetojen elämään sen kaikessa monimuotoisuudessa, taruston ja to-

dellisuuden kautta.

Juminkeko tuo esille kalevalaista kulttuuria, ja Kuhmo-talolle, Suomen kaineimpaan taidetaloon, kannattaa ehdottomasti piipahtaa. Sen ystävällinen henkilökunta on aina valmis esittelyyn.

Kainuussa ja Kuhmossa puhaltavat uudet tuulet. Muuttotappio ja globalisaatio ovat opettaneet kovia läksyjä. Uusia, myönteisiä merkkejä on ilmassa: yrityksiä on syntynyt, uutta toimeliaisuutta on virinnyt, rajan takaa kantautui jo viesti Kuhmon kaupungin ystävyyskaupungin Kostamuksen, oululaisten Kiinan, työvoimapulasta. Omat nuoremme valmistelevat Kuhmon nuoriso-ohjelmaa.

Kuhmossa odotetaan paljon EU:n itärajan ylittävältä yhteistyöltä Kostamuksen kanssa. Kostamuksen uusi nousu merkitsee ansaintamahdollisuuksia myös kainuulaisille. Kuhmon kaupunki haluaa kantaa vastuuta Vartiuksen rautaliikenneterminaalin kehittämisestä pian käynnistyvällä rakentamishankkeella. Jos Barentsin linkki, junayhteys Oulun satamasta Vartiuksen kautta Venäjälle ja edelleen Aasian markkinoille, alkaa toimia, Kuhmon läpikulkuliikenne kasvaa huikeasti.

Olemme rohkeasti, ketään peesamatta käynnistäneet kainuulaisten kuntien oman kehittämissuunnitelman, Kainuun mallin viime vuoden alussa. Tavoitteena on säilyttää kuntapalvelut korkealaatuisena. Aika näyttää, kuinka siinä onnistutaan, sillä alkutaival on ollut hankalaa.

Toivottavasti nautitte olostanne!
Tervetuloa uudestaan.

Eila Valtanen
Kaupunginjohtaja
www.kuhmo.fi

Arvoisat Haveristen sukuseuralaiset

Vuosi 2006 on alkanut rauhallisissa ja perinteikkäissä merkeissä. Kansakunta ja sukuseuramme ovat viettäneet alkuvuoden tapahtumat sen mukaan mitä kalenteri on osoittanut ja ennakkosuunnitelmat ovat edellyttäneet.

Vaikka kokonaisuus näyttää vakiintuneelta ja stabiililta, eivät yksilölliset henkilökohtaiset tapahtumat meilläkään ole näin tasapaksuja, vaan aina tapahtuu jotakin millä mieltä voi ylentää ja elämän rikkautta lisätä. Oma sivistystasoa ajattelin kohottaa mm lukemalla kaksi määrätynlaista hetkellistä elämäkertaa, tosi tunnetuista persoonista; toinen Matti Nykäsestä ja se ensimmäinen Leo Lastumäestä! Hankinnoilla ei rahapussi paljon kevennyt, 3 euroa ja 7,5 euroa maksoivat Prisman alennusmyynneissä! Kohosiko sivistystasoni sitten näillä opuksilla; Nykäsen sanoin ehkä kohosi, ehkä ei! Kirjallisuutta on monenlaista ja sinne sekaan mahtunevat nämäkin tekeleet, tärkeimpiä anteja pursui seuraavasti; kummallakin oli 5 vaimoa, hulvaton määrä kaikenlaisia hyppyjä, sietämätön laulutaito ja uskomat viehätysvoimat! Kirjallista dokumentaatiota nämäkin jälkipolvien ihannoitavaksi.

Sukuseuramme hallituksen sisällä on edellisten kokousten yhteydessä

mietitty ja pohdiskeltu paljon Haveristen suvun vanhan tietouden saattamisesta entistä enemmän julkisuuteen ja jälkipolvien muisteltavaksi. Suvussamme on vielä henkilöitä, jotka muistavat paljon mm 1900-luvun alkupuolen ja puolivälin asioita ja henkilöitä. Heiltä tulisi ehdottomasti saada kirjallista dokumenttia tulevaisuuden varalle. Nämä henkilöt ovat meidän aarreaittamme lähivuosille ja heidän tietonsa tulisi saattaa tavalla tai toisella julkaistavaksi. Osa henkilöistä pystynee vielä itse näitä kirjoittamaan, mutta meidän nuorempien hallussa on tekniikka, jolla nämä tiedot saadaan pelkällä haastattelulla ääni- ja sitä kautta kirjalliseen muotoon. Vetoankin sukuseuramme jäseniin, että Haveriset aloittaisivat tärkeän historia-aineiston keräämisen

tulevaisuutta varten. Pyällyspuu-lehden päätoimittaja vetosi ansiokkaasti edellisessä hallituksen kokouksessa 1.4.2006 Kuhmossa; hallituksen jäseniä suorittamaan kukin ainakin yhden henkilökuvahistoriikin tulevia lehtiartikkeleja varten. Tämä oli mielestäni hyvä aloitus ja lähtökohta jatkaa hallituksen puolesta velvollisuutta myös sukuseuramme jäseniin. Uskon, että jälkeä alkaa syntyä.

Haveristen kesäkokousta ja 20-vuotis-juhlaa vietetään juhlallisesti sukuseuran syntysijoilla Kuhmossa 17.-18.6.2006. Seuramme juhlassa on tilaisuuksia ja ohjelmaa kaikkien nautittavaksi. Kuhmolaiset eivät ole ennenkään pidätelleet vieraanvarai-

suuttaan ja osaamistaan seuramme juhlia järjestäessään, ne ovat olleet muistorikkaita. Niin tulevat varmasti nytkin olemaan. Kesäjuhla 2006 on 20-vuotta täyttävän Haveristen sukuseuran huomionosoitus edeltäjiemme ja esi-isiemme meidän eteen tekemästä työstä ja arvostuksesta omaa sukukuntaansa kohtaan.

Toivotan kaikki sukuseuralaiset tervetulleiksi ikiomaan juhlaamme ja korostamaan sukukuntamme yhtenäisyyttä ja yhteenkuuluvuutta. Kesäkuun 17. keulat kohti Kuhmoa!

Hyvää vuoden jatkoa kaikille!

Esko Haverinen

Puheenjohtaja

Elämäsi kuntoon.

K A L E V A L A N KUNTOUTUSKOTI

Väinämöinen 2, 88900 KUHMO

puh. (08) 655 7111

kalevalan.kuntoutuskoti@kuhmo.fi

www.kalevalankuntoutuskoti.fi

HAVERISTEN SUKUSEURA RY:N 20 V. JUHLAKOKOUS 17.6. – 18.6.2006 KUHMOSSE HOTELLI KALEVALASSA

OHJELMA

LAUANTAI 17.6.2006

Klo	11.00–13.00	Ilmoittautuminen ja tulokahvit
Klo	13.15	Viirin nosto
Klo	13.30–16.00	Omaehtoista ohjelmaa alueella sijaitseissa kohteissa Suurpetokeskus Petola Talvisotamuseo Kalevalakierros ja Pohjolantalo
Klo	16.00–	Kuulantyönnön ja tikanheiton mestaruuskisat
Klo	17.00–	Päivällinen * Kalevalainen Pitopöytä talon tapaan
Klo	19.00–21.00	Oma ohjelma ja 20 v. Juhlakahvit
Klo	21.30–	Tanssit

SUNNUNTAI 18.6.2006

Klo	08.00–09.30	Aamiainen hotellissa asuville
Klo	09.00–	Seppelleenlasku Kuhmon Sankarivainajien haudalle
Klo	10.00–	Kenttäjumalanpalvelus Kalevalan Kuntoutuskodilla, saarnaa rovasti Pentti Haverinen
Klo	12.00–13.00	Lounas
Klo	13.00–14.30	Sukuseuran vuosikokous Hotelli Kalevalan kokoussalissa
Klo	14.30–	Lähtökahvit

ILMOITTAUTUMISET:	Reino Haveriselle	puh. 040 596 1594
	Martti Haveriselle	puh. 040 536 2324
	Tuovi Häklille	puh. 040 828 8174

Ilmoittautumiset Juhlakokoukseen osallistumisesta 7.6.2006 mennessä, jolloin ilmoitettava osallistuminen ruokailuihin ja opastetulle Kalevalakierrokselle tai Pohjolantalon esittelyyn.

RAVINTOLAPALVELUJEN HINNAT:

Tulokahvit 17.6.2006	Sukuseura tarjoaa
Päivällinen 17.6.2006	20 €, 4 – 12 v. 10 €, alle 4 v. ilmaiseksi

Kalevalainen pitopöytä talon tapaan

Kalalajitelma
Yrttijuustoa
Alkupalalihalajitelma
Kolmen salaatin lajitelma
*****

Uunikalaa
Kainuulaista pöystiä talon tapaan
Keitettyjä perunoita
Lanttulaatikkoa
Juurespaistosta
*****

OMAN TALON LEIPÄVAKKA
Mallaskaljaa, maitoa ja vettä
*****

Jälkiruoka

20-v. Juhlakahvit	Sukuseura tarjoaa
Lounas 18.6.2006	12 €, 4–12 v. 6€, alle 4 v. ilmaiseksi
Lähtökahvit 18.6.2006	5 €

OMAEHTOISEN OHJELMAN KOHTEIDEN HINNAT:

Suurpetokeskus Petola	Ei pääsymaksua
Talvisotamuseo	3 € pääsymaksu
Kalevalakierros 1,5 h	10 € aikuiset, 5 € lapset (sisältää opastuksen ja ohjelman – kuuluu Pohjolantalon ja Sampogallerian esittely) kahvi ja akanpulla 3 €
Pelkkä Pohjolantalon ja Sampogallerian esittely	5 €

Hotelli Kalevala on tasokas loma- ja kokoushotelli Kuhmossa

Hotelli sijaitsee 3 km Kuhmon kaupungin keskustasta kauniin Lammasjärven rannalla. Kajaanin lentokentältä meille on vähän yli tunnin matka, joten meille on helppo tulla esim. lentäen kauempaakin. Hotelli Kalevala on yksityisen omistama hotelli luonnon kauniilla Kalevalan kankaalla Kuhmossa.

Hotellissa on 44 kahden hengen huonetta ja 3 kaunista sviittiä, joissa jokaisessa on oma poreallas. Kuten myös muualla hotellissa, huoneissakin on kiinnitetty erityistä huomiota valoisuuteen ja yksilöllisyyteen. Tekstiilien värit vaihtelevat ja pystyt varaamaan joko vihreän, punaisen, oranssin tai keltaisen huoneen. Kylpyhuoneissa on kaikissa suihkukaapit ja ne on kaakeloitu puhtaan valkoisiksi. Saunasastollamme on 3 saunaa ja uima-allas vastavirtalaitteineen. Saunasta pääsee suoraan matalarantaiselle hiekkarannalle uimaan. Hotellin uusia tuotteita ovat hyvinvointituotteet esim. turvesauna, aromaattiset porekylvyt ja hieronta. Hotellin asukkaat voivat lainata ilmaiseksi rantapelejä. Pieneen niemenkärkeen hotellin rantaan on rakennettu ”kalevalainen uhripaikka”, jossa järjestetään erilaisia illanviettoja, kuten esim. olutjuhlat ja Samporiitti. Silloin tällöin aitaukseen eksyy paikallinen yksityisyrittäjä, joka männyn katveessa odottelee korven kyynelen

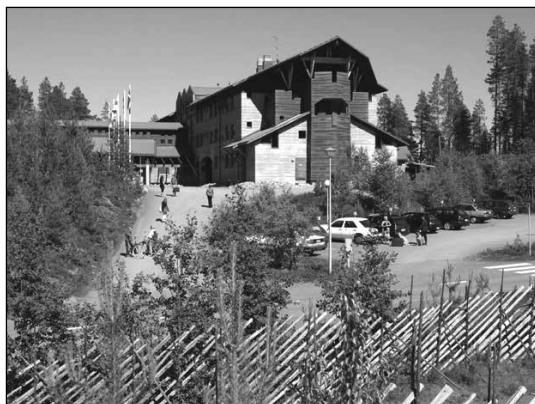
verkkaisista tipahtelua pulloon.

Hotellin välittömässä läheisyydessä sijaitsevat Kalevalakylä, Talvisotamuseo ja Luontokeskus Petola sekä Kalevalan leirintä. Tästä muodostuu kokonainen palvelupaketti Kalevalankankaalle, jossa tapahtumien järjestäminen onnistuu erinomaisesti isollekin määrälle ihmisiä. Lisäksi Kalevalankankaan keskellä sijaitsee Liikuntakeskus, jonka huoltorakennus toimii hyvin tapahtumien keskuksena.

Tervetuloa tutustumaan
– yksin tai yhdessä !

HOTELLI KALEVALA ****

Väinämöinen 9
88900 KUHMO
puh. 08-655 4100
fax 08-655 4200
info@hotellikalevala.fi
www.hotellikalevala.fi

Kuhmo-talo kotiseudun rakentajana

Kuhmo-talo valmistui kesällä 1993 Kuhmon Kamarimusiikin kotipaikaksi. Alun alkaen oli ymmärretty, että sen tulee voida palvella kuhmolaisia ja kainuulaisia monipuolisesti ympäri vuoden. Samoin koko kulttuuritalo-hankkeeseen oli liitetty suuria näkyjä siitä, miten investoinnin vaikutus on monipuolisesti ja pitkävaikutteisesti rakentamassa kotipaikkakuntaa.

KAMARIMUSIIKKI

Kuhmon Kamarimusiikki on saanut Kuhmo-talon myötä paljon uusia mahdollisuuksia kehittyä korkeatasoisena kansainvälisenä musiikkitapahtumana. On vaikea enää kuvitellaakaan konsertteja pidettäväksi pelkästään kirkossa ja koulujen saleissa. Kontion koulun sali ja kirkko ovat kuitenkin edelleen tärkeitä konserttipaikkoja Kuhmo-talon Lentua-salin rinnalla. Kukin tila soi heinäkuussa sille sopivaa musiikkia.

MUU VUOSI

Muuna aikana vuodesta, niinä 50 viikkona festivaalijan ulkopuolella, Kuhmo-talo haluaa olla ja onkin kenen tahansa käytettävissä. 'Kaikki Suomen lakien sallima toiminta on tervetullutta', on alusta saakka ollut periaatteena. Kuhmo-talon ammattitaitoinen, yli 3000 yleisötilaisuuden trimmaama henkilökunta on mielellään auttamassa niin tapahtuman suunnittelussa kuin käytännön järjestelyissäkin. Tilat talossa ovat myös osoittautuneet

helppokäyttöisiksi ja sopiviksi lähes tilaisuudelle kuin tilaisuudelle - tähän mennessä vain painonnostokilpailuja ei ole voitu ottaa Lentua-salin lavalle, kaikki muut ideat on voitu toteuttaa.

Kuhmo-talon rakentaminen maksoi lähes 8 milj. euroa. Siitä valtio maksoi hiukan yli puolet. Vuotuisiin toimintakuluihin valtionapua ei saada, mutta talon osakkaat, Kuhmon kaupunki, Kuhmon Kamarimusiikin kannatusyhdistys ry. ja Kuhmon Musiikkiyhdistys ry., maksavat hoitovastikkeina yli puolet talon käyttökuluista. Niinpä Kuhmo-talon vuokra- ja käyttökorvaushinnasto onkin hyvin edullinen. Erityisesti kulttuuritilaisuuksia ja kuhmolaisten yhdistysten tilaisuuksia suositaan hinnoittelussa.

TULEVAISUUS

Ajatus Kuhmo-talosta, sen toteuttaminen ja sen toiminta ovat pitkävaikutteisia tekijöitä. Taloa tulee hoitaa, sekä fyysisesti että henkisesti, sillä lailla, että se vielä satojen vuosien kuluttua palvelee kuhmolaisia ja kainuulaisia henkisen kasvun keskuksena Kuhmo-talo haluaa olla sekä asukkaiden yhteinen olohuone että paikkakunnalla vieraileville henkisen rikastumisen paikka.

KUHMO-TALO

Matti-Jussi Pollari

HUOMIO, HUOMIO

Jos olet saanut Haveristen sukuseuran sukututkijan Aarno Haverisen laatiman sukupolviluettelon omasta sukuhaarastasi ja olisit kiinnostunut tietämään, miten se sijoittuu koko Haveris-sukupuuhun, ole hyvä ja lähetä se osoitteella :

Unto Haverinen
Kelotie 4
16300 Orimattila.

Hän on luvannut lähettää konkreettisen tiedon sukuhaarasi sijainnista sukupuussamme.

Kirjoja:

Kainuun museo- ja kotiseutuyhdistyksellä on myynnissä kreivi Louis Sparren kirja **Kalevalan kansaa katsomassa**. Muistiinpanoja Kauko-Karjalan retkeltä v. 1892. Taiteijoilla Sparre ja Emil Wikström oli oppaana Renne Haverinen, josta kirjassa kerrotaan kuvien kera. Kuhmon Lentiiran Matomäen torpan Renne Haverisesta tuli L.Sparrelle elinäkainen ystävä aikoinaan, opastihan Renne eri taiteilijoita A.G-Kallelasta lähtien kareliaanisella ajalla useamminkin kerran rajan molemmin puolin. Kulttuurihistoriallinen kirja sinällään on iätön ja ajaton esim. lahjakirjana.

Kirjaa ei ole myynnissä yleisesti. Joku Rennin sukulainen oli kirjasta kiinnostunut ja jos muitakin Haverisia kirja kiinnostaa niin ottakaa yhteyttä. Hinta on 10 €/kpl, tarvittaessa voidaan lähettää näytekappale mikäli kirja ei ole tuttu. Myynnissä oleva kirja on 3.painos, 2. painos (n. 20 v., 200 kpl) myytiin loppuun ja 1. painos (1930) maksaa nykyisin satoja euroja, jos sellaisen onnistuu jostakin saamaan! Kirjaa on vielä jäljellä jonkin verran ja uutta painosta enää oteta

Senja Säkkinen
puh. 050-5302406
senja.sakkinen@kajaani.fi

HAVERCUP TENNISTURNAUS

HaverCup-tennisturnaus pelataan jälleen Kangasniemen Helkkimenniessä 8.-9.7.2006.
 Sarjat: naiset ja miehet kaksinpeli, nelinpeli miehet ja sekanelinpeli.

Ilmoittautumiset Arvi Haveriselle, puh. 0400-642 884.

TERVETULO!

TIESITTEKÖ ETTÄ...

Kari Hurme Espoosta täytti 4.2.2006 pyöriät 50 vuotta. Iloisia synttäreitä juhlittiin pitkän kaavan mukaan Espoon VPK:lla.

Marja Leena Haverinen Oulusta vietti 60-vuotis syntymäpäiviä 28.4.2006 ja tytär Jaana Mellanen Oulusta 14.4.2006 vietti 40-vuotis syntymäpäiviä Puerto de la Duquesassa, Espanjassa.

Samuli ja Johanna Hurmeen Miika Samuli syntyi 9.12.2005

Avioliittoon vihitty Pyhäjärven kirkossa 18.2.2006 **Päivi (os. Niemi) ja Jarkko Häyrynen**. Vihkimisen toimitti Päivin eno rovasti Pentti Haverinen.

Irma Holappa 70 v.

Siskomme **Irma Elsa Holappa** täytti 14.09.2005 70 vuotta Puolangan Leipivaaran Holapassa. Juhlimme heidän ihanassa kodissa ”pienesti” mutta erittäin lämmin henkisesti.

Rakkaudella Onnitellen Koko Sisarusparvi.

Ehdotus Haveristen marssilaulun uusiksi sanoiksi:

1. Kaukaa on Suomeen esi-isät tulleet
saloja, rantoja asuttamaan.
Ahkeruus, sitkeys perinnöksi saatu.
Tarmolla maatamme rakentamaan.

Kertosäe:

Laulaen tahdomme isiämme kiittää,
lahjaksi antoivat kaunihin maan.
Laulu tää meidät nyt yhtehen liittää,
ketjussa polvien olla kun saan.

2. Ympäri maata jopa kaukomaille asti
Haffuer, Haverinen rientänyt on.
Monelle on ollut se viimeinen rasti
maamme kun joutui sortohon.

Kertosäe:

Laulaen tahdomme...

3. Luojamme paljon on siunannut meitä
antaen armoaan, rakkauttaan.
Siksi me kuljemme johdatuksen teitä
kiitosta Hänelle kaiutetaan.

Kertosäe:

Laulaen tahdomme...

Sukuseuramme on valtakunnallinen ja siksi marssilaulumme sanat pitäisi sopia meille kaikille. Toivon palautetta sanoista ja mahdollisia muutosehdotuksia. Nuotistosta puuttuu kaksi ylennysmerkkiä toinen kertausrivin alusta ja toinen kertausrivin kolmannelta tahdistalta.

Seppo Haverinen

Puh. 050 3679 514

Email: seppo.haverinen@kolumbus.fi

Pikkupojan muistoja sota-ajalta

Elettiin jatkosodan viimeistä sotakesää v. 1944. Syntymäkotini Purnu sijaitsee Kuhmon Vieksin kylässä n. 400 metriä Hyrynsalmen rajalta. Kesän aikana ennen evakkoon lähtöä elimme jatkuvan pelon vallassa. Pelon aiheutti koirien (kaksi koiraa) yölliset haukunat. Kuhmo-Hyrynsalmi raja kulkee itä-länsi suuntaisesti. Neuvostoliiton, Suomen sekä Saksan partiot käyttivät todennäköisesti rajaa suunnistuksessa.

Kotitalossamme asui kaksi perhettä Heikkiset ja Haveriset. Rakennukset olivat sijoitettu nelion muotoon peltojen keskelle. Koirien haukunta öisin teki ihmiset levottomiksi ja epäilemään että ympäristössä liikkuu joku. Itään päin Purnusta lähellä Kuhmo-Hyrynsalmi rajaa sijaitsee pieni ja iso Särkkjärvi. Pienen järven tuntumassa on Neuvostopartisaaneilla ollut tukikohta, naamioitu korsu – olen itsekin alueella käynyt v.1959.

Saimme tietoomme että partisaanit olivat iskeneet Hirvivaaraan livantiiran kylässä heinäkuun 24. päivänä 1944. Tämän tapahtuman jälkeen alkoi jokaöinen pelko ja paniikki. Isäni oli ikänsä vuoksi työpalveluksessa Lap-

peenrannassa. Äidilläni oli yksin huollettavana neljä alaikäistä lasta. Minä olin nuorin, 6-vuotias, ja Veijo vanhin, 13 vuotta. Koirien kopit oli sijoitettu maakellarin kattotasanteelle. Eräänä yönä koira hyppi niin lujasti kiinnitysriimuaan vasten että koppi pyörähti kellarin tasanteelta alas. Äiti vei meitä lapsia milloin minnekin eri paikkoihin piiloon ja itki.

Olimme kerran piiloutuneet suoviljelyksellä sijaitsevassa heinäladossa. Veijolla oli turvana sotilaskivääri. Hän asetti kiväärinpiipun odottamaan josko sopimattomia vieraita ilmaantuisi ja kirosi: ”Tulukoahan ryssät...”. Siihen äiti tokaisi: ”Ei saa sanoa niin, jos tulee vieraanmaan sotilas, sanokaa puna-armeijan sotilas, etteivät suutu ja ammu”. Eivät olleet partisaanit Hirvivaarassa kunnioittaneet Tuomas Juntusen toiveita vaan tappoivat raa’asti kaikki minkä näkivät.

Kolme suomalaista sotilasta oli lähetetty Purnuun vartiosotilaiksi. Tästä johtuen olo tuntui turvallisemmalta ja saimme yömmen nukuttua rauhassa. Sotilailla oli omat sissimuonat, mutta äiti koetti järjestää sotilaille lisäsyötävää. Päivisin vartiosotilaat nukkuivat

ison pirtin seinävieruspenkillä. Mitähän olisi tapahtunut jos partisaanit olisivat hyökänneet päivisin?

Tuli mustikanpoimuaika. Olimme naapurin Ension kanssa poimimassa mustikoita. Kuulimme lentokoneen ääniä. Pelotti ja jähmetyimme vain kuuntelemaan. Samalla kuulimme kovaa jyskettä ja ammuntaa. Hyrynsalmen asemalle on n. 40 km kotoa matkaa. Venäläiset pommittivat Hyrynsalmen asemaa ja Saksalaisten ilmatorjunta aiheutti metelin.

Käskeytti lähteä evakkoon. Äiti koki matkaa varten tärkeimpiä tavaroita ja evästä. Purnusta on Kuhmo-Hyrynsalmi maantielle matkaa n. 5,5 km suota ja kinttupolkua. Sisarpuoleni Jenny ja Heikkisten perheen Martta taluttivat mukaan evakkoon otettavat lehmät. Kävelimme tavaroinemme hiljalleen maantien varteen. Karja sai kulkea omin jaloin Hyrynsalmen asemalle saakka ja sieltä matka jatkui junalla. Perttula nimisen talon kohdalla odotimme autoa. Oli jännittävää, kun toisen kerran elämässäni tulisin näkemään auton. Meitä tuli noutamaan häkäpöntöllä varustettu seka-auto.

Matkasta asemalle on jäänyt pysyvästi mieleen kaksi tapausta; kuljettaja oli likainen, väsynyt ja kiukkuinen. Kun

hän oli ohittamassa lehmäkarjaa hän huulet viiruina kirosi: ”Jos olisi enemmän bensaa ajaisin yli”. Minusta se tuntui pahalta. Toinen tapaus oli kun lähestyttiin Hyrynsalmen asemaa. Saksalainen vartiosotilas nosti konepistoolin meitä kohti jolloin kuskisuharikin joutui valitsemaan kuolla vaiko jarruttaa.

Junamatka Hyrynsalmelta Kokkolaan kesti useita päiviä. Ei kuultu tiedotuksia. Kukaan ei tiennyt milloin jatkaisimme matkaa. Äidin eväsreppu tyhjjeni jolloin tuli nälkä. Erään matkatauon kuluessa Veijo hyppäsi junasta ruokaa etsimään. Kun hän palasi junaan oli tuliaisena puolukkapussi, oli sen joltain ostanut. Eipä siitä nälkä juuri vähentynyt. Eräs lapseton nuori rouva jonka mies oli äskettäin haavoittunut rintamalla, häipyi junasta, eikä häntä enää näkynyt menomatalla. Toiset rouvat tuumailivat ”lieneekö tullut lemmenten kipeäksi”.

Lopulta juna saapui Kokkolan asemalle. Meidän perhe sijoitettiin Keski kaupungilta noin kolmen kilometrin päässä sijaitsevaan maalaistaloon. Olimme likaisia, väsyneitä ja nälkäisiä. Näky ei ollut isäntäväelle varmaan kovin miellyttävä. Ensimmäinen ateriala jonka saimme oli keitetyt perunat,

hiivaleipää ja voirasvassa paistetut nahkaiset. Emme olleet koskaan syöneet nahkiaisia. Tulos oli, että aterian jälkeen jokainen meistä voi pahoin ja oksenteli. Nahkiaisten voimakasta makua vatsamme ei sietänyt.

Talon poika Peer pyydysteli joesta nahkiaisia pitkän puuvarren päähän kiinnitetyllä haavilla. Kun vatsamme tottuivat, olivat nahkaiset suorastaan herkkua. Ruokalajeista muistan erityisesti keitetyt perunat, joita kasteltiin kupissa, jossa oli suolavettä ja sulatettu voimakare sekä hiivaleipä. Hapanruisleipää en muista saaneeni siellä lainkaan.

Äitini ja Veijo osallistuivat talon töihin. Minua eivät pakottaneet työhön. Työkoneista oli minulle aivan uutta hevosvetoinen niittokone, haravakone sekä sähkömoottorilla pyöritettävä puimakone. Puimakoneen käynnistys monivaihekytkimellä aiheutti erisointuista ulinaa. Kuljimme Heikkisten perheen Ensio-pojan kanssa usein yhdessä. Kävelimme usein evakkotalosta keskikaupungille. Risaisten vaatteiden lisäksi minulla oli rikkinäiset nahkakengät joiden rei'istä ja ratkenneista saumoista kurkisti ulos jalkarätit. Jos emme ehtineet reissuiltamme ajoissa takaisin ruoka-aikana, emme saaneet

mitään syötävää. Oli siis usein nälkä. Talonväki oli evakkoja kohtaan jyrkän asiallinen joten paikalla olisi pitänyt olla ruoka-aikana. Mutta kun meillä ei ollut kelloa, jouduimme usein olemaan syömättä.

Alpo niminen evakkopoika tiesi kertoa puusta jonka käpyjen siemeniä voisi syödä. Työn takana oli ravinnon saanti. Kerättiin sopivan kokoisia kiviä ja niitä heittämällä yritimme pudottaa kävyt puista. Muutama käpy saatiin alas ja kaiveltiin siemenet suuhumme. Löysimme kerran rikkaan talon kaato paikalta leivänpuolikkaan. Olimme juuri syömässä tuota hylättyä leivänpalaa kun paikalle sattui joku vanha evakkoisäntä joka kirosi karkeasti: "On ne nälkäisiä kun paskaleipää syövät".

Sattuipa kerrankin taas Alpo seuraamme joka kertoi: "minä tiedän omenapuutarhan. Mennään varastamaan omenia!". Niinpä Alpo, minä ja Ensio lähdimme jännittävälle matkalle. Omenapuut sijaitsivat peltoaukion keskellä suoja-aidan ympäröimänä. Konttasimme peräkanaa ojitettua peltoa pitkin suoja-aitaa kohti. Juuri kun olimme ylittämässä aitaa, talon koira nosti kauhean rähinän. Meille tuli kiire juosta pakoon, joten emme päässeet herkuttelemaan omenilla.

Evakkopaikastamme noin 200 metrin päässä asui Hyrynsalmen Lietekylän Rutja-nimisen talon perhe. Minua muutaman vuoden vanhempi poika Ensio (Rutjan perheestä) tuli ja näytti minulle irtonaista taskulampun linssiä ja sanoi: ”Tällä saa sytytettyä tulen, kun pitää linssin kantaa aurinkoon päin ja pyöreän puolen kohdistaa johonkin herkästi syttyvään”. Niinpä menimme pihanavetan käytävälle johon Ensio asettui kuumentamaan linssillään irtto-olkia. Hän sai muutaman korren savuamaan. Minulle iski pelko että Ensio saisi tulipalon aikaiseksi taskulampun linssillä leikkiessään. Kielsin Ensiota jatkamasta vaarallista leikkiä mutta hän ei totellut. Pukkasin kaveria takaapäin mutta en tiennyt että olimme lantalan avoimen virtsakaivon reunalla. Ensio putosi suoraan virtsaliejuun kainaloi-taan myöten. Nyt tuli uusi hätä että Ensio hukkuisi. Juoksin ja huusin apua. Paikalle saapuneet emännät nostivat niskasta Ension kuiville. En saanut palosuojelusta kiitosta. Myöhemmin 50-luvulla tapasin Ension kylähäissä Hyrynsalmella. Juttelimme ja muiste-limme tapahtunutta. Ei Ensio ollut enää katkera tapahtuneesta.

Rautatie kulki evakkopaikan lähellä. Junat olivat meille jatkuvan mielen-

kiinnon kohde. Yritimme laittaa kiskon päälle vaikka mitä tavaraa ja tutkimme miten ne litistyisivät junan kulkiessa niiden ylitse. Junan mennessä ohitse tuntui kuin maanjäristys olisi meitä kohdannut.

Äidin veljenpoika Kalle Tolonen tuli käymään meillä kylässä. Kalle oli Veijon ikäinen, rohkeakäyttöksinen poika. Meillä oli asuntona ulkorakennuksessa sijaitseva huone. Kalle kyseli: ”Onko täällä minulle sopivanikäisiä tyttöjä?”. Me tiesimme vastata Kallelle: ”Rutjan perheen Eevi on sinulle sopiva”. Kalle keksi juonen ja laitto minun vanhemmat sisareni Irman ja Helvin Eeviä noutamaan luokseen. Kun Eevi astui ulko-ovesta, tempaisi Kalle oitis tytön sänkyyn. Kuului lievempää huutoa ja kirkumista, mutta Kalle puristi tytön vastakkain ja tilanne rauhoittui. Isojen poikien sanonnan mukaan Kalle veti tytön kanssa ”polvikoukkua”.

Paikalliset asukkaat puhuivat keskenään ruotsinkieltä. Meitä evakkoja se vähän harmitti kun emme ruotsinkieltä ymmärtäneet. Paikallisten naisten keskustellessa keskenään saatoimme sieltä täältä kuulla usein kysymyksen ”Mitä pojat tuumaa?”. Minulle oli heille vakiovastaus: ”kaksi tuumaa tai kolme tuumaa”.

Talon pojista Nils ja Börje olivat joutuneet rintamalle. Nils kävi lomallaan kotonaan meidän siellä ollessamme. Börje oli kadonnut rintamalla eikä omaisilla ollut asiasta mitään muuta tietoa. Talon emäntä sanoi itkuisena äidilleni: ”Kun saisi edes muutaman luun kotiseudun multiin”. Äidilläni oli ensimmäisestä avioliitosta kaksi poikaa Eelis ja Kaarlo Rukajärven rintamalla. Äiti sanoi talon emännälle: ” En voi muuta kuin rukoilla poikien puolesta”.

Lopulta tuli tieto, että evakot saavat lähteä kotimatalle. Talon isäntä Frans Honka sanoi minulle useamman kerran: ”Kuule Matti, kun täytät 16 vuotta, tule tapaamaan minua”. Ei tullut käytyä. Äskettäin sanoin Veijolle: ”Lähetään käymään, onhan siellä Frans Hongan lapsia tai lapsen lapsia elossa, joita voisimme haastatella”.

Paluu evakosta kotiin sujui helpommin kuin kotimatka. Eräällä asemalla tarjosivat jopa veteen keitettyä kaurapuuroa. Emännät kehuivat: ”On hyvää ja sulavaa”. Jos lienee ollut sulavaa, ei minun nälkä puurolla ainakaan hävinnyt. Äitini pääsi erään upseerin ”pöytädaamiksi”. Äiti kehui: ”On nuo sotaherrat kohteliaita, meinasi ujosuttaa”.

Saksalaiset olivat räjäyttäneet Hy-

rynsalmen kauniin kaarisillan, samoin Kuhmoon päin muutaman pienemmän sillan. Kotiin palattuamme meillä ei ollut muuta syötävää kuin perunat pellossa. Rintamalta palasivat velipuolet Eelis ja Kaarlo. Molemmat olivat taistelleet Rukajärven suunnalla. Samassa Purnun talossa asuvista Heikkisten perheestä palasivat Veikko ja Eino Lapinsodasta. Muistan ne monet illat kun nämä neljä soturia keskustelivat ringissä sotakokemuksistaan. Tarinaa riitti ja kessusätkät savusivat.

Veikko oli nähnyt Syvärin rintamalla ilmataisteluita. Vankkana miehenä Veikko usein nosti minut niskasta ja housuntakamuksesta ilmaan ja kierätti pirtin ilmatilassa. Sain olla milloin ”Brewsteri”, milloin ”Mersu”. Ohjaimissa, Veikon sanojen mukaan ohjasti ”Illu Juutilainen, Hans Wind tai Joppe Karhunen”, suomalaisia hävittäjä-ässä kaikki. Ilmalennon aikana Veikon ääntelystä (papatus) päätellen, ei säästeltä konekiväärin patruunoita.

Isäni tuli myöhemmin kotiin rintamasotilaiden työpalvelusta Lappeenrannasta. Kyllä isällä ja äidillä kuulosti olevan myös paljon asioita keskenään.

Teksti: **Matti Haverinen**, Lentiira

SE JÄNNÄ JUTTU

Pekkalan tyttären hartaasta pyynnöstä taruin kynään. Lähinnä Irenen tyttären Riikan mielenkiinto edellisessä kirjoituksessani mainitsemaani jännään sai toimimaan. Saattaa tulla pettymys tämän päivän nuorelle asian jännyydestä, mutta 1930-luvulla pienessä kylässä, jossa ollaan kuin yhtä perhettä – olihan se tavatonta.

Synnyin niin sanotusti isättömänä. Eihän se minusta ollut mitenkään erikoinen tai kummeksuttava tapaus. Minulla oli kolme enoa. Heistä oli minulle runsaasti turvaa, rakkautta ja miehen mallia. Varhaislapsuuteni ennen sotia on mielessäni onnellista aikaa. Sitten tuli sota, joka muutti jokaisen elämän, niin myös minun. Vanhin enoni kaatui jo talvisodassa. Loput kaksi kaatuivat kesällä 1944 parin viikon sisällä. Se oli kauheaa. Ei sitä voi jännäksi sanoa, kauheaa se oli.

Saman vuoden elokuussa äiti ja isä menivät naimisiin. He kävivät polkupyörillä Punkasalmessa vihillä. Toropaisen täti, äidin äidin serkku vei minut mukanaan heidän häätjuhlaansa. Mummon oli vaikea hyväksyä vävyään, joten hän ei ollut juhlassa mukana. Päivän käännettyä illaksi porukat alkoivat lähteä pois. Kerrottiin, että juhlan lopuksi on jossain latotanssit. Äiti ja isä eivät menneet, kun oli suruaika. Enojen kaatumisesta oli kulunut vain pari kuukautta.

Nyt sitten minun mielestäni ”se jännä juttu”. Kun meidän tädin kanssa oli aika lähteä, käytiin seuraava keskustelu. Äiti tai isä, vai toinen toistansa täydentäen, sanoi jotenkin näin: ”Tule sinäkin tänne, jos haluat”. Eihän se helppo ollut 9-vuotiaalle päättää niin suurta asiaa. Tosin Toropaisen täti avusti sanomalla: ”Kyllä sinun on parasta mennä äitisi mukaan”. Saat

saada siskoja ja veljiä ja se on mukavaa. Mummosi tulee vanhaksi eikä hänestä ole sinulle seuraa.

Mummo katseli haikeana, kun kokoilin tavaroitani. ”No, sinä olet sitten lähdössä. Sinä voit jäädä tännekin. Kyllä me yhdessä pärjätään”, sanoi mummo. Niin tapahtui ensimmäinen muutto kohti tulevia seikkailuita. Itse vähäiset kamppeeni kannoin, niin muistelen.

Ensimmäinen koti isän ja äidin kanssa oli Helli ja Kalle Kontion pienen pieni talo, jossa ennestään asuivat Helli ja Kalle sekä tyttärensä Sirkka. Helli on myös Pekkalan Haverisia eli Onnin sisar. Vanhin veljeni Keijo syntyi siihen asuntoon. Täytyy todeta, että sopu sijaa antaa. Nyt ajatellen tuntuu uskomattomalta, että olemme kaikki mahtuneet nukkumaan ihan pitkälle.

Uudesta paikasta kouluun lähtö se vasta oli ”se jännä juttu”. Nimeni oli muutettu Tiitasta Haveriseksi. Se aiheutti vähän nykyisin paljon puhuttua koulukiusaamista, mutta en muista siitä haavoja jääneen. Mitä sitten tulee uusiin kuvioihin uudessa suvussani, tunsin itseni hyvinkin tervetulleeksi. Hilma-mummo, isän äiti, kuljetteli Pekkalaan ja Hirvosen Hiljan mökille, Oksmanniin, Pellilään ym. ja muistelen hänen aina sanoneen: ”Heikin tyttö”.

Muistelen äitini saaneen myös oikein hyvin vastaanoton. Mikä lie sotkenut tiet erilleen silloin aiemmin ja mikä toi heidän polkunsu uudelleen yhteen, siitä minulla ei ole varmaa käsitystä. Joka tapauksessa ”raikulipojasta” oli kasvanut erittäin vastuuntuntoinen perheenpää ja lasten hyvä isä.

Kaikkea hyvää koko sukukunnalle!

Kaija Luukkainen

KOKOUSKUTSU / ESITYSLISTA

Haveristen sukuseuran ry:n 20. vuosikokous

Aika: Sunnuntaina 18.6.2006 klo 13.00

Paikka: Kuhmo, Hotelli Kalevala

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen toimihenkilöiden valinta
  - puheenjohtaja
  - sihteeri
  - kaksi ääntenlaskijaa
  - kaksi pöytäkirjantarkastajaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
5. Muistamiset
6. Käsitellään vuoden 2005 toimintakertomus
7. Esitellään vuoden 2005 tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto
8. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
9. Vahvistetaan toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio vuodelle 2006
10. Päätetään jäsenmaksun suuruus vuodelle 2007
11. Valitaan sukuseuran puheenjohtaja
12. Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle
13. Valitaan yhdyshenkilöt kotimaassa ja ulkomailla
14. Tilintarkastajien valinta
15. Valitaan jäsenlehti Pyällyspuun-lehden päätoimittaja
16. Käsitellään vuosikokousaloitteet
17. Päätetään vuoden 2007 vuosikokouksen pitopaikka
18. Muut esille tulevat asiat
19. Kokouksen päättäminen

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2005

HAVERISTEN SUKUSEURA RY

Sukuseuran vuosikokous pidettiin 18.6.2005 Hotelli Arthurissa Helsingissä. Kokoukseen osallistui n 40 henkeä. Havercup-tennisturnaus pelattiin perinteisin menoin. Veteraanien yleisurheilu- ja mestaruuskilpailuihin sukuseuran jäsenet ovat osallistuneet aktiivisesti.

HALLITUS

Sukuseuran puheenjohtajana on toiminut Esko Haverinen Rovaniemeltä.

Hallitukseen ovat kuuluneet:

erovuorossa

Seppo Haverinen	Kontiolahti 2006
Marja Liisa Haverinen	Kerava 2006
Martti Haverinen	Kuhmo 2006
Eeva Töyry	Kuopio 2007
Marja-Leena Haverinen	Oulu 2007
Reino Haverinen	Kuhmo 2007
Hilkka Haverinen	Helsinki 2008
Arvi Haverinen	Jyväskylä 2008
Veikko Haverinen	Laukaa 2008, toimi varapuheenjohtajana

Hallitus kokoontui 4 kertaa

YHDYSHENKILÖT

Eira Jakob Saksa, Arto Haverinen Mäntyharju, Pentti Haverinen Hämeenlinna, Mirjam Marjanen Kuopio, Maini Haverinen Kemijärvi, Kimo Haverinen Rovaniemi, Jorma Myller Helsinki, Reino Haverinen Karjala, Leo Haverinen USA, Tuula ja Arto Haverinen USA, Raimo Kurronen Ruotsi ja Tuuli Sjölinger Ruotsi.

MUUT SEURAN TOIMIHENKILÖT

Sihteeri / Rahastonhoitaja **Tuovi Häkli** Kuhmo.

Kirjanpitäjä ja jäsenrekisterinhoitaja **Marja-Leena Haverinen** Oulu,
Tilintarkastajina ovat olleet **Ari Piirainen** HTM Kuhmo ja **Erkki Huusko** HTM
Jyväskylä, sekä varalla **Maija-Liisa Haverinen** Jyväskylä ja **Leo Haverinen**,
Kuhmo.

JULKAISUTOIMINTA

Sukuseuranjäsenlehden Pyällyspuun päätoimittajana on toiminut **Heli Haverinen** Vehmersalmelta. Lehteä julkaistiin kaksi numeroa, nrot 43 ja 44. Lehden painomäärä 350 kpl/nro. Lehden on painanut M-Print Oy Vilppula. Sukukirja on ollut myynnissä.

TALOUS

Seuran taloudellinen tilanne selviää oheisesta tuloslaskelmasta 1.1.–31.12.2005 ja taseesta 31.12.2005.

JÄSENYYS

Sukuseurassa on ollut 283 ruokakuntaa

HAVERISTEN SUKUSEURA RY**TULOSLASKEMA**

1.1.2005-31.12.2005

1.1.2004-31.12.2004

VARAINAINEN TOIMINTA

Lehden toimitus	2.603,56	2.573,29
Toimistokulut	253,85	299,60
Pankin kulut	210,78	163,99
Muut kulut	1.164,25	543,00
<u>Varaston muutos</u>	<u>96,15</u>	<u>315,47</u>
	4.328,59	3.895,35

VARAINHANKINTA

Saadut jäsenmaksut	4.615,80	4.570,00
Myynti	253,15	935,20
Korkotuotot	20,13	14,78
<u>Muut tuotot</u>	<u></u>	<u>77,15</u>
	4.889,08	5.597,13

SAARENMAAN MATKA

Matkan kulut		7.075,00
<u>Matkan maksut</u>		<u>7.080,00</u>
Ylijäämä		5,00

**TILIKAUDEN
YLI-/ALIJÄÄMÄ****565,49 €****1.701,78 €**

=====

HAVERISTEN SUKSEURA RY

TASE

	31.12.2005	31.12.2004
VASTAAVAA		
VAIHTUVAT VASTAAVAT		
Vaihto-omaisuus		
Tavarat		
Adressit	158,00	164,00
Isännänviiri	950,47	1.006,38
Vaakunat		
Standaarit	50,46	50,46
Pinssit	110,00	110,00
Kirjat	3.475,36	3.509,60
	4.744,29	4.840,44
Saamiset		
Siirtosaamiset	265,00	
Rahat ja pankkisaamiset		
Kuhmon OP	8.293,13	6.781,09
	13.302,42 €	11.621,53 €
	=====	=====
VASTATTAVAA		
OMA PÄÄOMA		
Muut rahastot		
Lahjarahasto	6,73	6,73
Edell.tilik.ylijäämä	10.658,21	8.956,43
Tilikauden yli/alijäämä	565,49	1.701,78
	11,230,43	10.664,94
VIERAS PÄÄOMA		
Siirtovelat	2.071,99	770,00
		186,59
	2.071,99	956,59
	13.302,42 €	11.621,53 €
	=====	=====

TOIMINTASUUNNITELMA 2006

Haveristen sukuseuran toimintaa ohjaa seuran sääntöjen 2 §, jonka mukaan seuran tarkoitus on selvittää suvun perinteitä, edistää yhteenkuuluvaisuutta, järjestää yhteisiä kokouksia, sukupäiviä, retkiä, kursseja, sekä kerätä ja arkistoida sukua koskevaa tietoutta. Lisäksi tietoutta sukuseurastamme ympäröivään yhteiskuntaan lisätään.

Sukuseuran kokous ja seuran 20 v juhla pidetään Kuhmossa 17. ja 18.6.2006. Hallitus kokoontuu vähintään 4 kertaa toimeenpanemaan sukukokouksen päätöksiä.

Sukuseuran jäsenrekisteriä ylläpidetään perinteiseen tapaan ja jäsenistön määrää pyritään kaikin tavoin lisäämään.

Urheilleva sukukuntamme järjestää perinteisen Havercup 2006 tennistapahtuman, lisäksi kilpailutoimintaan osallistutaan mahdollisimman monimuotoisin tavoin.

Tiedotustoiminnassa jatketaan Pyällyspuu-lehden julkaisua, johon pyydetään yhä useampaa seuran jäsentä tuomaan oman rikkaan artikkelipanoksensa.

Sukuseuramme kirjasarjan toista osaa pyritään edistämään.

Tulevien vuosien retkisuunnitelmia aloitetaan kartoittaa jäsenistön taholta.

HAVERISTEN SUKUSEURA RY**Talousarvioehdotus 2006**

	v. 2005	toteutunut	v. 2006
KULUT			
Pyällyspuun toimitus	3 000,00	2 603,56	3 000,00
Toimistokulut	500,00	253,85	350,00
Pankin kulut	200,00	210,78	250,00
Muut kulut	1 500,00	1 164,25	2 100,00
Ostot/varaston muutos	0,00	96,15	0,00
	5 200,00	4 328,59	5 700,00

VARAINHANAKINTA

Saadut jäsenmaksut	4 800,00	4 615,80	4 800,00
Myynti	400,00	253,15	300,00
Muut tuotot	25,13		200,00
	5 200,00	4 889,08	5 300,00
YLI-/ALIJÄÄMÄ	0,00	565,49	-400,00

Alijäämä katetaan edellisten tilikausien ylijäämällä

Vastaavan Mestarin aamurukous

Kiitos eilispäivästä ja sen unohtumattomista tapahtumista. Viime yönäkään en saanut nukutuksi. Varjele meitä edelleen rakennuttajan juonilta ja ennen kaikkea hänen valvojiltaan ja heidän ilkeyksiltään. Palkka saisi myös olla jonkin verran suurempi, mikäli työnantajalla vielä on käyttämättömiä resursseja mestariensa tarpeisiin.

Anna siedettävien ilmojen jatkua, että työtätekevien olisi mukavampi työstänsä nauttia. Poutapäivät varsinkin vesikattotöiden aikana ja muutenkin ovat tervetulleita yleisen hermostuksen ja rokulipäivien vähentämiseksi.

Suojele kaikkia työmaamestareita, timpureista, muurareita, siivoojia ja apumiehiä, mutta toisten rakennusliikkeiden työntekijöistä ei ole niin väliksi. Varjele työpäälliköitä, projektipäälliköitä sekä pienempiä päälliköitä, sikäli kuin sinulta aikaa riittää, sekä aluejohtajia, konttori- ja talouspäälliköitä ja muitakin autoedun saaneita.

Vahvista lisäksi mestarien mieliä, jotta he loputtomasti jaksaisivat aliurakoitsijoita paitistaa ja heidän peräänsä soitella. Ja lopuksi varjele laskentapäälliköitä, etteivät toista kertaa ota näin helvetisti väärinlaskettua työtä.

Rukous suoritettu aamukahvilla 25.10.2000, klo 05.50 työmaan toimistossa.

Reino Haverinen

Voihan vitsi...

Isäntä ja Emäntä menivät yleisölenätykseen, hinta oli vain isännän mielestä liian kallis ja alkoi tinkiä. Aikansa tingittyään lentäjä hermostui ja sanoi ettei peri maksua jos olette hiljaa koko lennon ajan. Isäntä suostui tähän ja niin lähdettiin lennolle. Lentäjä teki kaarroksia ja ympyröitä, eikä ääntäkään kuulunut. Laskeuduttua lentäjä sanoi ettei peri maksua kun olitte hiljaa koko lennon ajan. Isäntä tähän tuumasi, että siinä vaiheessa meinasi huuto päästä kun emäntä putosi kyydistä...

Irma valitteli Einolle rintojensa pienuutta ja Eino käski hieroa niitä vessapaperilla. Minkä tähän, kysyi Irma. En tiedä, mutta takapuoleesi se on ainakin tehonnut, tuli vastaus.

Armaalleni

Sun ystäväsi armaani
 Mä aina olla tahtoisin
 En koskaan olla tahtoisin
 Sulle uskon ja petturi
 Se olis suurin iloni
 Jos aina oisit luonani
 Jos kuolo sinut korjaisi
 Niin murhe minut murtaisi
 Sillä sua rakastaa
 Tahtoisin mä ainiaan
 En voisi enää milloinkaan
 Elää ilman sinua

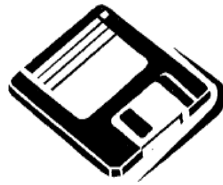

HUOM: jos ystävä et enää olekaan, niin lue joka toinen rivi vaan

Muista ilmoittaa osoitteen muutokset !!!!

Laita kortti postiin osoitteella:

Marja Leena Haverinen
Limingankatu 5 B 26
90120 OULU
puh. 0405573610

PYÄLLYSPUUSSA JULKAISTAVA MATERIAALI

Seuraavassa numerossa julkaistavaksi haluttu materiaali on oltava perillä lehden toimituksessa **10.10.2006 mennessä !!!**

Toimittaja pidättää oikeuden päättää myöhässä saapuneiden kirjoitusten ja uutisten julkaisuajan.

Puheenjohtaja: Esko Haverinen

Kuusirinteentie 2 B 13
96100 ROVANIEMI
puh. 0400931367

Sihteeri: Tuovi Häkli

Käpykatu 20
88900 KUHMO
puh. (08)6551212

Toimittaja: Heli Haverinen

Metsäpellontie 197
71310 VEHMERSALMI
puh. 0405507154
helihaverinen@hotmail.com

Port Payé
Finlande
120085

•
posti

ECONOMY

N:o 45

Toukokuu 2006

Julkaisija: Haveristen Sukuseura ry
Toimittaja: Heli Haverinen
Painopaikka: M-Print Oy, Vilppula
Kansikuva: Aulis Lehikoinen

Pyällispuu

ISSN 0784-1256